# KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

**Skattespörsmål vid avstående av inkomst**

L — katolsk ordenssyster — hade under 1963 uppburit periodiskt understöd med 6.270 kr.

I sin deklaration 1964 upptog L såsom inkomst av tjänst beloppet 6.270 kr samt yrkade avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med största möjliga belopp, enär hon överlämnat beloppet i sin helhet till klostergemenskapen för "det gemensamma uppehället". Enligt klosterbestämmelserna hade hon nämligen ej rätt att för egen del behålla eller förfoga över lön eller annan inkomst utan skulle dyl tillfalla orden.

TN medgav dyl avdrag med 3.770 kr.

TI yrkade hos PN, att avdraget helt skulle vägras. TI anförde. Jml 50 § 2 mom KL kan avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga medges om sksk:s skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den sksk:e ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag el annan därmed jämförlig omständighet. L torde med sitt yrkande närmast åsyfta "underhåll av andra närstående än . . .". Med begreppet närstående torde emellertid avses sksk:s anförvant, varför detta av L åberopade skäl inte är bärande. Ej heller synes några andra omständigheter kunna åberopas för erhållande av avdrag i detta fall. Anledningen till att L underhåller de till klostergemenskapen hörande systrarna, som inte haft någon egen inkomst, torde vara en önskan att gagna klosterordens och ytterst den katolska kyrkans syften. Det avgörande momentet är inte mottagarens person utan en rörelses idé. — TI åberopade RÅ 1963 ref 25 och 1964 not 1248-51, enl vilka rättsfall avdrag vägrats för periodiska understöd till missionärer, tillhörande olika svenska kyrkosamfund, förmodligen enär Reg Rn ansett skattelindring inte befogad till följd av sksk:s önskan att stödja viss verksamhet.

PN biföll TI:s talan endast såtillvida, att avdrag medgavs med 2.000 kr.

Hos KR fullföljde TI sin talan.

KR biföll TI:s talan, enär i 50 § 2 mom KL angivna förutsättningar för medgivande av avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga inte kunde anses föreligga. (KR:s utslag den 29/6 1966).

**Avdrag för ränta å bilväxelskuld**

B hade under 1962 av en bilifrma köpt en personbil. Av köpeskillingen hade en del erlagts kontant, varjämte B accepterat 15 st växlar, som skulle förfalla till betalning under en var av 15 månader. Växlarnas sammanlagda belopp avsåg — förutom resterande köpeskillingen — räntor däråa med 709 kr. I sin deklaration 1963 tillgodoförde sig B vid beräkning av in-



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:23

komst av kapital avdrag med 254 kr för växelräntor.

TN vägrade avdraget, enär ränta å bilväxelskuld ur beskattningssynpunkt torde anses såsom avbetalningstillägg.

Hos PN yrkade B avdrag med 188 kr, motsvarande vad som av beloppet 709 kr kontant erlagts under beskattningsåret.

PN gjorde ej ändring, enär fråga var om en vid köpets ingående förkalkylerad ränta, som ansågs ingå i köpeskillingen.

Hos KR fullföljde B sin talan.

TI yttrade. PN hade genomgående hänfört belopp, som pålagts kontantpriset vid avbetalningsaffärer, till avbetalningstillägg, oavsett vad beloppet benämnts i köpeavtalet.

I sitt utslag yttrade KR. Enligt vad handlingarna utvisade hade B genom köpeavtalet iklätt sig skuld till bilfirman och till reglering av skulden accepterat växlar, vilka förfallit till betalning varje månad, tills B erlagt vad som enligt avtalet utestod oguldet, inbegripet den utfästa räntan. Vid sådant förhållande skall B anses berättigad till avdrag för vad han till infriande av växlarna under beskattningsåret erlagt, i den mån betalningen avsett ränta. På grund härav och då i målet lämnats obestritt att räntan uppgått till 188 kr, nedsatte KR B:s taxering med detta belopp. (KR:s utslag den 14/6 1966).

**Kostnad för lärares "exkursionsförberedelse" avdragsgill**

A — nyanställd lärare i ett provårsläroverk — ansåg sig behöva orientering beträffande växt- och de geologiska förhållandena på en i närheten belägen ö.

I sin deklaration 1964 tillgodoförde sig A vid beräkning av inkomsten av tjänst avdrag med 95 kr för kostnader i samband med tvenne resor till ifrågavarande ö för att förbereda framtida elevexkursioner.

Hos PN yrkade TI, att avdraget skulle vägras samt anförde. Ifråga om avdrag för dyl kostnader torde restriktivitet böra iakttagas. Resorna kunde visserligen tänkas ha viss anknytning till tjänsten, men borde kostnaderna för dem det oaktat anses hänförliga till privata levnadsutgifter.

PN biföll TI:s yrkande.

Hos KR hemställde A att komma i åtnjutande av avdraget samt yttrade. I de ämnen, A undervisade i, var vederbörande lärare skyldiga ha exkursioner. Enligt anvisningar från skolöverstyrelsen och i kursplaner för real- och grundskola samt gymnasium ävensom i lärarutbildningen framhävdes betydelsen av att exkursionerna var väl förberedda. Då exkursionerna skulle följas av läroverkets provårskandidater var förberedelserna särskilt arbetskrävande.

KR tillerkände A avdrag för de båda resorna med yrkade beloppet. (KR:s utslag den 25/5 1966).

*Anm.* En led. var skiljaktig och fann det ej vara i målet ådagalagt att utflykterna ägde sådant samband med A:s tjänsteutövning, att kostnaderna var att anse såsom nödvändiga omkostnader för förvärvandet av A:s tjänsteintäkt.



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-17 18:15:23